

[Christmas Møller.]

landsaftale, der er sluttet, og som nødvendig-
gør et og andet under de givne Forhold,
omtales ikke heller i et almindeligt Program.
Stillingen dertil ser man af den Politik,
som føres her i Salen.

Derfor behøver det ærede Medlem,
som jo havde saa mange Bekymringer for
mit Parti — for ellers havde han overhoved-
et ikke faaet en Tale ud af det —, ikke at
være bekymret. Jeg kan lette hans Sjæl,
saa han kan gaa glad herfra. Det skal nok
komme alt sammen, og det ærede Medlem
kan være fuldkommen rolig. Den samme
økonomiske Politik, som det konservative
Parti i forrige Rigsdagssamling gjorde sig
til Talsmand for, vil vi ogsaa gøre os til
Talsmænd for i denne Samling.

Efter Aabningstalen og efter det ærede
Medlem Hr. Hans Nielsens Tale synes Re-
geringen fuldkommen at lægge Hænderne
i Skødet. Vi skriver i Dag den 12. Oktober,
og vi skulde i Virkeligheden have haft
en Kornordning inden den 1. August. Vi
fik den end ikke inden den 1. Oktober
paa Grund af Regeringens Forsømmelser.
Nu er der i Valutaudvalget givet Korn-
attester for Oktober Maaned. Er det da
Regeringens Mening fuldstændigt at sa-
botere Arbejdet paa det paagældende Om-
raade?

Jeg har her nævnt Landbruget, men
der skal naturligvis ogsaa tages Hensyn til
de andre Erhverv. Jeg vil nævne: Hvad er
det for en Meningsløshed, at man i sidste
Rigsdagssamling overfor en stor Stand som
Haandværkerstanden lader et Laanefor-
slag faa enstemmig Tilslutning i det ned-
satte Udvalg, men derefter siger: det skal
ikke gennemføres! Statsministeren sender
Rigsdagen hjem, uden at Forslaget bliver
gennemført, skønt Udvalget havde afgivet
Betænkning, og enhver ved, at man i et
saadant Tilfælde i Løbet af kun den Tid,
det tager simpelt hen at ekspedere For-
slaget gennem Tingene, kan faa det gennem-
ført. Man maa have Lov at spørge: Er det
Regeringens Mening igen overfor en Stand,
som maaske overhovedet er den vanskelig-
ste Stand at hjælpe, at komme med et For-
slag, som det er sket, idet der i Virkelig-
heden siges, at selv om der er Enighed i
begge Rigsdagens Ting, skal det ikke gen-
nemføres?

Der har været en Sammenkædning af
forskellige Spørgsmaal, som Regeringen
ganske vist ikke gav Udtryk for i sin
Aabningstale, men som den har givet Udtryk
for udenfor dette Ting, og man maa vel
ogsaa opfatte det ærede Medlem Hr. Hans

Nielsen's Udtalelse paa den Maade. Det
ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fortalte,
naturligvis efter de bedste Mønstre, at det
var noget, der var sket allerede i 1931.
Ved Forliget i Oktober 1931 skete der
følgende: der blev givet Laan eller Hjælp
— hvad man nu vil kalde det — til Land-
bruget, der blev givet, hvad alle dog erkendte
var rigtigt, en Hjælp til arbejdsløse, og
samtidig dermed gennemførte man de til
Dækning heraf nødvendige Indtægtslove.
Hvis det skal kaldes en Sammenkædning,
at man, naar man har Udgiftslove, altid
skal have Indtægtslove eller Dækning paa
den ene eller den anden Maade for Udgiften;
saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at en
saadan Sammenkædning kan han meget
let faa os med til — den er i nøjeste Over-
ensstemmelse med vort Program. Men at
drage en Sammenligning mellem dette og
det, der skete i Foraaret, eller det, som
Regeringen vil gennemføre nu, er fuld-
kommen urimeligt.

Der er Enighed om f. Eks. Haand-
værkerloven, der er Enighed om Landbo-
kommissionens Forslag — paa et smalt
Grundlag, kan jeg sige, et snævert Grundlag
— all right; men der er Enighed, og hvad
Rimelighed er der saa i, at Regeringen
stiller sig paa det Standpunkt, den gør?
Jeg kan i hvert Tilfælde sige til den højt-
ærede Regering, at hvis den fortsætter, saa-
ledes som den er begyndt, saa har det ærede
Medlem Hr. Hans Nielsen fuldkommen Ret:
saa maa han henvende sig andre Steder end
hos det konservative Folkeparti; men Pro-
blemet er — og enhver kunde jo se det
ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Ner-
vøsitet —, om det ærede Medlem har nogen
Mulighed for at faa sine Ønsker opfyldt
andetssteds.

Angaaende en Række andre Spørgs-
maal, som vil komme frem i denne Samling,
skal jeg fatte mig overmaade kort. Vi for
vort Vedkommende ser med Tilfredshed,
at den politiske Udvikling har ført til,
at man, selv om vi lever i en Krisetid,
dog nu ogsaa kan omtale andre Spørgsmaal,
drøfte andre Spørgsmaal, og jeg er ganske
enig i den Betragtning, at det vil være hel-
digt og lykkeligt for den politiske Udvikling,
om vi ikke alene skal tale om Krisen. Kri-
sen og Bekæmpelsen af denne er det vigtig-
ste Spørgsmaal, men ogsaa andre trænger
sig efter vor Opfattelse frem til Afgørelse
og Løsning, og i hvert Fald skal et Oplys-
ningsarbejde gøres, for at Oprydningsarbej-
det en Gang kan komme.

Men at der er ved at ske noget, frem-
gaar af, at det ærede Medlem Hr. Hans